TAISTELU

(Contest)
62-1231 · Jeffersonville, Indiana, USA, 31.12.1962

1 Hänen tiensä ovat tutkimattomat, eivätkö olekin? Ihmeellinen Herra! Kuinka suloista onkaan luottaa Häneen. Olen varma että teillä on tänä iltana ollut ihmeellistä aikaa. Ja juuri kun avaisin oven muutama hetki sitten, kuulin sisar Gertien laulavan tuota vanhaa laulua *Pitäkää kiinni, vain yksi tunti vielä*. Se palautti mieleen muistoja pienestä seurakunnastani, juuri kun olin lähdössä toista kertaa työhön lähetyskentille. Katselen juuri tuota kirjoitusta "Etsi ensin Jumalaa" tässä suoraan edessäni vanhassa hirressä ja muistan, kuinka Sammy Davidson maalasi sen sinne noin kaksikymmentäviisi vuotta sitten. Ja uskon, että sen toisena puolella lukee "Missä olet viettävä Iankaikkisuuden? Ajattele!" Ja juuri tässä oli tuo nainen kaivolla, ja Daniel leijonien luolassa. Oi! Monia asioita on tapahtunut sen jälkeen.

2 Suunnilleen kello viisi tänään iltapäivällä minä sain hätäkutsun mennä erään kuolevan naisen tykö maaseudulle, täältä noin neljänkymmenen mailin päähän, ja se oli hyvin kallis ystävä, Georgie Carterin äiti. Ja minä tiesin, että täällä oli paljon sananpalvelijoita huolehtimassa asioista, kunnes tulisin takaisin. Edith onkin ollut hyvin huonossa kunnossa. Ja kun olimme siellä, Herra Jumala tuli näyttämölle, ja sisar Carter ei ole lähelläkään kuolemaa. Niinpä me olemme kiitollisia siitä.

3 Ja nyt aivan kohta Ehtoollisen aika, uskon, että he tulevat jakamaan sen noin kello kahdeltatoista. Mihin aikaan olette ajatelleet jakaa sen? [Veli Neville sanoo: "Milloin tahansa, tästä eteenpäin, noin kello puoli kahteentoista mennessä."] Vain heti kun me... Kuinka moni aikoo osallistua ehtoolliseen tänä iltana, voisimmeko nähdä kätenne? Oi, se on hienoa. Hyvä on, haluan puhua muutaman sanan. Ehkä asetan kelloni tähän kymmeneksi tai viideksitoista minuutiksi, ja sitten aloitamme ehtoollisen. No niin, rakastatteko te Häntä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Aamen. Ja minä tiedän, että teillä on ollut suurta aikaa, vai mitä?

4 No niin, eikö siellä olekin veli Thomas Kidd, ja sisar Kidd, aina alhaalta Ohiosta asti. Toivon heidän, että he ovat puhuneet. Oi, se on hienoa. Toivon, että se on nauhalla, ja että minä tulen saamaan sen. Tiedättekö,

he eivät hellitä. He ovat vain muutamia päiviä alle sadan vuoden, ja se rohkaisee minua, kun näen senkaltaisia ihmisiä. Ajatelkaa kuinka minä olen vanha mies, ja ennen kuin minä synnyin, he jo saarnasivat Evankeliumia. Ja sitten tässä minä nyt olen vanha mies, ja he, jos he eivät voi mennä ulos ja saada ääntänsä kuuluviin, niin he ottavat nauhurin ja kulkevat sairaalasta sairaalaan ja talosta taloon ja saarnaavat Evankeliumia. Se on valtavan hienoa. Aamen. Olen todella onnellinen heidän puolestaan ja kaikkien niiden puolesta, jotka ennättivät aikaisemmin tänne kokoukseen.

5 Muistakaa nyt, me tulemme ilmoittamaan siitä nyt, jos Herra tahtoo, niin heti kun he ovat saaneet tämän rakennustyön täällä valmiiksi, jonka he väittävät valmistuvan noin kymmenentenä helmikuuta, ja me tulemme, jos Herra suo, ottamaan vähintään kahdeksan tai kymmenen päivää, tai ehkä kaksi viikkoa, puhuaksemme noista Ilmestyskirjan Seitsemästä Sinetistä. Ja me tulemme ilmoittamaan korttien avulla niille ihmisille, jotka vierailevat täällä eri puolilta. Me tulemme antamaan siitä tiedon hyvissä ajoin aikaisemmin, ja me olemme todella iloisia teidän täällä olostanne. Ja ehkäpä Herra tulee antamaan meille toisen osoituksen Läsnäolostansa, niin kuin Hän teki viime kerralla, kun me olimme päässeet noiden Seitsemän Seurakunta-ajanjaksojen lävitse.

6 Jos te koskaan haluatte rukoilla jonkun puolesta, niin muistakaa minua koko ajan, koska minä olen yksi niistä, jotka todella tarvitsevat sitä. Nyt minua jotenkin hävettää, kun käytän nämä kymmenen, viisitoista minuuttia täällä sanoakseni hieman jotakin, ennen kuin aloitamme, mutta kumartakaamme nyt hetkeksi päämme.

7 Herra Jeesus, oi, jonakin päivänä taistelu tulee olemaan ohitse, eikä enää tule olemaan sairaita, joiden puolesta rukoilla, eikä enää tule olemaan syntisiä, jotka tekisivät parannuksen. Mutta Isä, kun tämä päivä vielä on mitä sellainen, mikä se on, niin työskennelkäämme, kun meillä on valo työskennellä, sillä tulee aika, jolloin kukaan ei voi työtä tehdä. Nyt, muutamaksi hetken ajaksi, Herra, minusta tuntuisi pahalta, jos en sitä tekisi, jos lopettaisin tämän vuoden sanomatta vielä muutamia sanoja. Auta minua, Isä. Minä rukoilen, että voisin sanoa jotakin, joka istuttaisi rohkeutta Sinun kansasi sydämiin. Niin että me voisimme tänä iltana lähteä täältä sen jälkeen, kun olemme nauttineet ehtoollista, ja voisimme käsittää, että ehtoollisessa on voima. Israel nautti ensin ehtoollista alhaalla Egyptissä ja vaelsi neljäkymmenvuotta ilman, että heidän ken-

känsä tai vaatteensa kuluivat. Ja noiden kahden miljoonan ihmisen keskuudessa ei ollut yhtään heikkoa, kun he tulivat ulos erämaasta. Herra, salli meidän muistaa se tänä iltana, kun me lähestymme tätä suurta hetkeä. Jeesuksen Nimessä me rukoilemme. Aamen.

8 Jos puhuisin siitä aiheesta, joka minulla on kirjoitettuna tänne ja josta aioin puhua tänään iltapäivällä, niin me tulisimme olemaan täällä vielä kello viideltä aamulla. [Joku sanoo: "Se kyllä sopii."] Kiitos. Mutta minä haluan vain lukea Sanan… ["Se kyllä sopii."] Kiitos. Efesolaiskirjeestä, sen 6. luvusta ja 12. jae. Ja puhun nyt vain hetken rohkaisuksi.

> *Sillä me emme taistele lihaa ja verta vastaan, vaan ruhtinaskuntia vastaan, voimia vastaan, tämän maailman pimeyden hallitsijoita vastaan, hengellistä pahuutta vastaan korkeissa paikoissa.*

9 "Hengellistä pahuutta korkeissa paikoissa." Ja haluaisin ottaa siitä tekstin kymmeneksi tai viideksitoista minuutiksi. Haluan antaa sille nimen: *Taistelu.* Taistelu on voimien koetusta. Ja meillä on voimain koetuksia. Meillä oli tapana... Intiaaneilla oli tapana rakentaa tuli ja vetää köysi sen ylitse. Niin ja niin monta miestä oli köyden tässä päässä ja niin ja niin monta oli toisessa päässä. Se oli voimien koetusta, kumpi puoli vetäisi häviävän puolen tulen lävitse. Ja me tiedämme, että on monia taisteluita, joista me voisimme puhua näiden minuuttien aikana, mutta minä haluan nopeasti puhua tuosta suurimmasta taistelusta, jota käydään Seurakunnan ja Saatanan välillä. Tuosta suuresta Saatanan voimasta. Ja me haluamme puhua Jumalan suuresta voimasta Hänen Seurakunnassansa.

10 No niin, tämä suuri taistelu on ollut meneillään monia vuosia. Se alkoi Taivaassa, ja Saatana potkaistiin sieltä ulos maan päälle, ja silloin hänestä tuli Jumalan kansan vihollinen. Ja siitä alkaen hän on käyttänyt kaiken voimansa ja sodanjohtotaitonsa yrittäessään vetää Jumalan ihmisiä tulen ylitse tai hänen tuliinsa.

11 Ja me tiedämme, kenellä on eniten voimaa: Jumalalla. Ja Jumala antoi kansallensa parhaan asian, minkä kanssa voi taistella Saatanan kanssa: Hänen Sanansa. Nyt, koska Sana on Jumala, niin kuka voisi olla voimakkaampi kuin Jumala? Niinpä Sana on Jumala, ja Sana tulee voimaksemme. Jumala Seurakunnassa tulee Seurakunnan voimaksi ja vetää Saatanan sen itse valmistamiinsa tuliin. Ja on meneillään köydenveto. Jeesus sanoi Markuksessa: "Minun nimessäni he ajavat ulos perkeleitä."

12 Minä tiedän tuon vanhan sanonnan... Eikä se ole niin kovin vanha-

kaan. Ihmiset eivät näinä päivinä usko pahoihin henkiin. Mutta asia, joka teidän minun mielestäni tulee tehdä, on tuntea vihollisenne. Tuntea vihollisenne ja olla harjoitettu sitä ottelua varten, joka teillä tulee olemaan, kun te kohtaatte hänet, sillä te tulette kohtaamaan hänet. Ja tuntea hänet, tuntea hänen tapansa, ja tietää, millainen hänen voimansa on, ja sitten harjoitella tätä ottelua varten, joka teillä tulee olemaan, kun te kohtaatte hänet. Sillä varmaa on, että te tulette kohtaamaan hänet. Ja niinpä te harjoittelette tuota ottelua varten.

13 No niin, tuo harjoitus tuota ottelua varten tapahtuu aivan samalla tavoin kuten nyrkkeilijänkin kohdalla. Hänen vihollisensa, jonka hän taistellakseen tulee kohtaamaan siellä ottelussa, ja todella hyvä taistelija tavallisesti tuntee ja opiskelee tietääkseen kaiken vastustajastansa. Hän tutkii hänen iskujansa ja tietää, kuinka hän taistelee, nojautuuko hän eteenpäin vai taaksepäin, onko hän oikeakätinen tai vasenkätinen. Hän tutkii sen kaiken. Ja sitten, jos hän on hyvä, älykäs taistelija, hän hankkii itsellensä harjoittelukaverin, joka nyrkkeilee aivan samalla tavoin kuin hänen vastustajansa tulee taistelemaan, ja silloin hän on tunteva kaikki hänen iskunsa, kun ottelun aika tulee.

14 Minun mielestäni on erittäin hyvä asia, että kristitty tekee niin. Kyllä. Ja nyt jos te haluatte aloittaa harjoittelemaan, niin aloittakaa Joh. 3:16 kanssa, joka on Kultainen Sääntö. Aloittakaa sen kanssa, ja se tulee viemään teidät kehään. Ja sitten harjoitelkaa tyrmäysiskuja, koska teidän on pakko käyttää niitä. Jokainen tietää sen. Teidän täytyy harjoitella lyömään vihollisenne. Ja Jumala aina käyttää Sanaansa. Meidän täytyy muistaa, että Jumala käyttää Sanaansa voittaakseen vihollisensa. Jos Jumala olisi voinut antaa kansallensa jotain parempaa, jonka kanssa se voisi voittaa vihollisen, niin Hän olisi tehnyt niin. Niinpä kuten olen aina sanonut: "Kun Jumala tekee päätöksen, niin se on paras, mitä on olemassa. Hänen ei koskaan tarvitse muuttaa päätöksiänsä." Niinpä Jumalan ensimmäinen päätös, jonka Hän antoi hänen kansallensa Eedenin Puutarhassa, että sen avulla taistelisivat vihollisen kanssa, oli Hänen Sanansa. He olivat linnoitetut Hänen Sanallansa, varustettuja Hänen Sanallansa.

15 Ja nyt vihollinen tulee tutkimaan meidän sodankäyntitapaamme Sanalla. Saatana oli tutkinut sitä kaikkea niin täydellisesti, että tullessaan Eevan luo hänellä oli paras strategia, jota hän saattoi käyttää hänen suhteensa, ja se oli järkeily Sanan kanssa. No niin, teidän ei koskaan tule järkeillä Jumalan Sanan kanssa. Vain uskokaa Se. Älkää yrittäkö selittää si-

tä. Älkää yrittäkö kuvata sitä. Te ette voi kuvailla Jumalaa, sillä Jumala on Sana, ja Se on annettu vain uskottavaksi. Ja se on meidän Voimamme, ottakaa vain vastaan Sana. Ja kuka tahansa tietää, että siemen oikeankaltaisessa maaperässä tulee tuottamaan itsensä kaltaista. Ja niinpä me vain otamme Sanan.

16 Ja nyt, Eeva pysähtyi järkeilemään, ja hän lainasi Sanaa Saatanalle: "Jumala on sanonut: 'Teidän ei tule syödä siitä, sillä sinä päivänä, jona te syötte siitä', sinä päivänä me tulemme kuolemaan."

17 Ja Saatana ei koskaan väitellyt siitä hänen kanssaan. Hän sanoi: "Tietenkin, se on oikein." Mutta hän sanoi: "Katsohan, sinä tarvitset hieman uutta valoa." Jotakin hieman erilaista kuin se, mitä Jumala on sanonut. "Ja jos te teette niin, te tulette olemaan hieman älykkäämpiä. Teidän silmänne tulevat avautumaan."

Sitten Eeva sanoi: "Mutta Jumala sanoi, että me tulisimme kuolemaan."

18 Hän sanoi: "Oi, varmastikaan..." Näettekö, siinä sitä ollaan, vain niin paljon: "Varmastikaan te ette kuole." Mutta Jumala sanoi, että te kuolisitte, ja se selvittää sen! Ja se ratkaisi silloin tuon suuren köydenvedon, ja siellä koko ihmisrotu vedettiin kuolemaan, koska Eeva kuunteli järkeilyä Jumalan Sanaa vastaan. No niin, on häpeällistä, että hän teki niin, mutta se on mennyttä. Ja nyt me yhä olemme linnoitettuja, ja tuo yhdysside annettiin Kristuksessa Jeesuksessa. Me tiedämme sen. Jumala antoi meille parhaan puolustuksen: vain yksinkertaisesti luottaa Hänen Sanaansa.

19 Tiedättehän, kuinka monet sanovat tänään, ettei ole olemassa sellaista asiaa kuin perkele. He uskovat, että se on vain yksinkertaisesti ajatus. He uskovat niin. Ja on ihmisiä, jotka uskovat, että Pyhä Henki on hyvä ajatus, ja perkele on paha ajatus. Mutta jos te panette merkille, että kun Raamatussa puhutaan Pyhästä Hengestä, Hän sanoo: "Kun Hän, Pyhä Henki, tulee", ja "Hän" on henkilöpronomini. Näettekö? Niinpä Hän, Hän on persoona, ja perkele on persoona, ja pahat henget ovat persoonia. Kyllä, he ovat pahoja henkiä, ja he tulevat monin eri tavoin. Mutta he ajattelevat, että se on vanhanaikainen ajatus.

20 Eräs mies väitteli kanssani täällä muutama viikko sitten. Hän sanoi: "Tiedätkö, mitä sinä teet? Sinä vain saat noiden ihmisten mielet ajattelemaan jotakin, kun kerrot heille tuon asian. Se on vain ajatuksen muutta-

mista."

21 Kohtasin erään kerran tuon saman asian Intiassa, kun nuo pyhät miehet olivat siellä, ja uskon, että se oli suurin kuulijakunta, mille koskaan olen puhunut, noin puoli miljoonaa ihmistä, ja minä huomasin sen Hengen erottamisen avulla. Nähdessään Pyhän Hengen kutsuvan ihmisiä kuulijakunnassa ja kertovan heille erilaisia asioita ja sen, mitä he ajattelivat. Nuo rajasit ja pyhät miehet sanoivat: "Hän lukee heidän ajatuksensa."

22 Niinpä hetken kuluttua, kun noin viisi tai kuusi oli kulkenut rukousjonon lävitse, sinne tuli eräs sokea mies. Hän oli täysin sokea, ja hänen silmänsä olivat yhtä valkoiset kuin minun paitani. Ja minä sanoin: "Tässä on nyt sokea mies, ja kuka tahansa voi nähdä, että hän on sokea." Ja minä sanoin: "Jos minä voisin auttaa häntä, niin minä tekisin sen, mutta ainoa tapa, miten voisin tehdä sen, olisi lahjan kautta, ehkä sanomalla jotakin, mitä hän on tehnyt, ja se saisi hänet ajattelemaan, että Jumala, joka tietää, mitä hän on tehnyt, myös varmasti tietäisi sen, mitä hän tulee tekemään." Niin minä sitten sanoin: "No niin, katsomalla häntä", minä sanoin, "hän on auringon palvoja. Hän on ollut sokea kaksikymmentä vuotta." Ja kun tulkki oli sanonut sen, niin se oli oikein. Minä sanoin: "Hän on naimisissa oleva mies. Hänen vaimonsa on melko pienikokoinen, ja hänellä on kaksi poikaa, joista toinen on noin seitsemän ja toinen yhdeksän vuotias." Se oli tarkalleen oikein. Ilmoitettiin, mitkä heidän nimensä olivat.

23 Silloin kuulijakunnasta keskeltä, paikasta, missä nuo ihmiset olivat, sieltä tuli tuo aalto: "Se on henkistä. Se on jonkinlaista sielutieteellistä ajatustenlukua."

24 Silloin minä ajattelin: "Herra, jospa Sinä vain auttaisit minua. Minä tarvitsen Sinun apuasi, Herra. Nämä ihmiset yrittävät luokitella tämän telepatiaksi. Ja sitä se ei ole, ja sinä tiedät sen, Herra." Kuitenkin olin antanut heille Kirjoituksen, kuinka Jeesus sanoi, ettei Hän tehnyt mitään, ennen kuin Isä näytti sen Hänelle. Ja sitten, kun uudestaan käännyin katsomaan tuota miestä, minä näin hänet siellä yläpuolella yhtä hyvien silmien kanssa kuin, mitkä minullakin on. Minä ajattelin: "Nyt on aika."

25 Minä sanoin: "Tämä mies on auringon palvoja, ja hän on tullut sokeaksi." Ja minä sanoin: "Siellä on nyt muhamettilaisia pappeja, ja pappeja erilaisista uskonnoista kuten shiittiläisyydestä, jainsilaisuudesta ja buddhalaisuudesta. Tämä mies haluaa nyt saada näkönsä. Nyt te voisitte

sanoa, että hän on palvonut luotua enemmän kuin luojaa. Minä myöskin uskon niin, mutta täällä me nyt olemme tänä iltana." Minä sanoin: "Minua kestittiin tänään Jainsin temppelissä, missä oli mukana seitsemääntoista eri uskontoon kuuluvaa haastattelemassa minua, ja joka ainoa heistä oli Kristusta vastaan." Ja minä sanoin: "Ja monet teistä miehistä olitte siellä. Nyt jos Kristus on väärässä, silloin tämä mies haluaa olla oikeassa, ja varmastikin luomakunnan Jumala, joka teki maailman, tulee olemaan ainoa, joka voi antaa hänelle hänen näkönsä. Se on johdonmukaista." Ja minä sanoin: "Jos nyt joku teistä ihmisistä, muhamettilaisuushan on täällä johtava uskonto, jos muhamettilainen pappi tulisi tänne ja antaisi hänelle hänen näkönsä, niin minä tulisin seuraamaan Muhamettia tai Buddhaa, jos buddhalainen pappi antaisi hänelle hänen näkönsä. Mutta se Jumala, joka teki hänet, sillä jossakin on oltava Jumala, niin täytyy olla, koska meillä ei voi olla luomakuntaa ilman Luojaa. Ja tarvitaan Luoja luomaan näkö näihin silmiin. Hän on ollut sokea kaksikymmentä vuotta, siksi että hän on katsonut aurinkoon ajatellen menevänsä Taivaaseen, jos hän tekisi niin. Tämä mies on tietämättömyydessä tehnyt niin." Minä sanoin: "Mitä te buddhalaiset papit tekisitte? Muuttaisitteko te vain hänen ajatuksensa? Te sanoisitte, että hän on väärässä." He itse palvovat kuolleita esi-isiänsä. Ja minä sanoin: "Te ajattelisitte ja sanoisitte, että hän on ollut väärässä, mutta mitä te tekisitte? Te muuttaisitte hänen ajatustapansa." Ja minä sanoin: "Mitä muhamettilaiset tekisivät? Muuttaisivat hänen ajatustapansa. Shiitit, jainilaiset, ja niin edelleen, he vain muuttaisivat ajatustapaansa."

26 Minä sanoin: "Meillä on samalla tavoin Yhdysvalloissa. Metodistit haluavat tehdä kaikista baptisteista metodisteja, ja helluntailaiset haluavat ottaa kaikki metodistit ja tehdä heistä helluntailaisia. Se on ajattelutavan muuttamista. Mutta se ei ole se, mistä me puhumme. Me puhumme Jumalasta, Luojasta." Ja minä sanoin: " Varmasti Luoja voi puhua." Ja minä en missään tapauksessa olisi sanonut sitä, jos tuota näkyä ei olisi ollut siellä. Nyt minä sanoin: "Nyt jos tuo Yksi, olkoon Hän Jumala ja tulkoon ja antamaan hänelle hänen näkönsä." Ja minä sanoin: "Nyt minä haastan kenet tahansa papin tai rajan tai pyhän miehen, tai mikä se saattaa ollakin, tulemaan ja antamaan hänelle hänen näkönsä, ja silloin minä tulen seuraamaan teidän filosofiaanne, ja te olette saaneet käännynnäisen." Ja se oli vaiteliain kuulemani ihmisjoukko. Näettekö? Kukaan ei tehnyt niin.

27 Ja minä sanoin: “Mistä syystä te olette niin vaitonaisia?” Minä sanoin: “Syynä siihen on se, että te ette voi tehdä sitä, ja minäkään en voi tehdä sitä. Mutta Taivaan Jumala, joka nosti ylös Poikansa Jeesuksen Kristuksen, jonka palvelijoita me olemme, on juuri näyttänyt minulle näyn, että tämä mies on saava näkönsä.” Näettekö? Minä sanoin: “No niin, jos niin ei tapahdu, niin te voitte käskeä minut lähtemään pois Intiasta. Mutta jos se tapahtuu, niin jokainen teistä on elämänsä velkaa Jeesukselle Kristukselle. Haluan kysyä teiltä: kuinka monet täällä tulevat antamaan elämänsä Kristukselle, jos tämä sokea mies saa näkönsä? Te näette, etteivät teidän pappinne eikä kukaan muukaan tule tänne. Miksi he eivät tule, jos kerran heidän uskontonsa on niin suuri ja niin valtava, kuin mitä he ovat teille kertoneet? Miksi ei joku tule ja sano jotakin?” Kukaan ei tullut. Minä sanoin: “Silloin te ihmiset siellä, jotka näette tämän miehen seisovan täällä...”

28 Ja sinne tuli eräs lääkäri tutkiakseen hänen silmänsä. Hän pudisti päätänsä ja sanoi: “Hän on sokea.”

29 Ja niin minä sanoin: “Varmasti hän on sokea. Mutta jos Jumala antaa hänelle hänen näkönsä, niin kuinka moni tulee palvelemaan Jeesusta Kristusta?” Ja niin pitkälle kuin saatoin nähdä, siellä oli valtameri mustia käsiä. Käännyin miehen puoleen ja sanoin: “Herra Jeesus, tulkoon tunnetuksi, että Sinä olet Jumala.” Tuo mies otti minua kaulasta, ja siellä istui Bombayn pormestari, ja hän otti häntä kaulasta, ja näki aivan niin hyvin kuin kuka tahansa voi nähdä.

30 Mistä on kyse? Kyseessä on itse asiassa voima! Jumala on Jumala, ja Saatana on Saatana! Jos te ette usko perkeleeseen... Kun minä alussa aloitin, minä törmäsin häneen joka päivä. Älkää sanoko minulle, ettei ole perkelettä, koska minä tiedän sen paremmin. Niinpä minä tiedän, että on olemassa perkele. Ja teidän täytyy olla harjoitettuja, kun te kohtaatte hänet. Ei harjoitettuja psykologiassa, ei harjoitettuja koulutuksen avulla, vaan Pyhän Hengen harjoittamia. Teillä on Jumalan voima Hänen Sanassansa tuomaan Se julki. Tuntekaa vihollisenne. Oi, kuinka julma hän onkaan.

31 Kuinka haluaisinkaan nyt seistä täällä ja pysytellä siinä, mennä takaisin läpi Raamatun ja näyttää teille sieltä joku mies, joka joutui kasvotusten sen kanssa. Kuinka he taistelussa vihollista vastaan linnoittivat itsensä Jumalan Sanalla. Nooalla oli kokemus siitä ja hän tiesi Jumalan kertoneen hänelle, että tulisi satamaan. Ja ottelu käytiin tieteen ja Jumalan Sa-

nan välillä. Tiede sanoi: "Niin ei voi tapahtua." Jumala sanoi: "Niin tulee tapahtumaan." Aamen.

32 Tuo sama asia on olemassa tänään. Niin tulee tapahtumaan. Se tulee tapahtumaan! On perkeleitä! Mutta Jeesus ajoi ne ulos ja Hän antoi Seurakunnallensa vallan tehdä niin: "Ajakaa ulos perkeleitä Minun Nimessäni!" Eräänä päivänä Hän ajoi seitsemän perkelettä ulos eräästä kauniista naisesta. Ja Hän sanoi: "Kun saastainen henki on lähtenyt ihmisestä, hän kulkee kuivissa paikoissa, ja sitten palaa taikaisin tuoden seitsemän perkelettä mukanaan." No niin, se osoittaa, että jos mies on puhdistettu perkeleistä, niin hänessä oli jotakin, joka lähti sieltä ulos. Perkele oli lähtenyt ulos! No niin, kun perkele on lähtenyt ulos, se antaa Jumalalle mahdollisuuden tulla sisälle. Niinpä kun hän on mennyt ulos, antakaa Pyhän Hengen tulla sisälle. Älkää vain jättäkö sitä siihen. Jos te vain kadutte syntejänne ja jatkatte eteenpäin, niin teidän tilanne tulee olemaan pahempi kuin, mitä se koskaan on ollut. Mutta antakaa sen paikan, jossa Saatana kerran eli ja hallitsi, täyttyä Jumalan Pyhällä Hengellä, niin silloin teillä tulee olemaan Jumalan Sanan voimakkuus itsessänne julkituotuna, ja ajakaa ulos perkeleitä. Ottelu on meneillään. Ehtoovalot loistavat. Jumalan Pyhä Henki on läsnä.

33 Ja nyt on vain noin kolme minuuttia siihen hetkeen, jolloin pilleihin tullaan puhaltamaan, ja tulee olemaan keskiyö. Sitten kun me lähdemme tästä rakennuksesta eri koteihimme ja eri paikkoihin kohdataksemme ulkopuolisen maailman, niin älkäämme menkö samalla tavoin kuin olemme aikaisemmilla kerroilla tehneet. Menkäämme Hänen ylösnousemuksensa voimassa. Menkäämme Jeesuksen Kristuksen Nimessä lippu korkealle kohotettuna ja uskon kanssa Hänen Sanaansa käsitelläksemme kaksiteräistä Miekkaa kilven ja Jumalan koko sota-asun kanssa kohdataksemme vihollisen, koska hän on joka päivä tulossa voimakkaammaksi ja voimallisemmaksi. Kun vihollinen tulee niin kuin tulva, Jumalan Henki nostaa parhaan esteen sitä vastaan. Jos me olemme tulleet näiden asioiden loppuun... ja Jumalan salaisuudet on saatettu päätökseen kanssamme, niin me odotamme lisää voimaa, ylöstempausvoimaa, kohdataksemme pahimman voiman, niin että se tulee tempaamaan Seurakunnan pois ja viemään Sen Kirkkauteen. Meillä täytyy olla se. Kohdatkaamme tämän vuoden -63 haaste sellaisina kuin me olemme, elävän Jumalan palvelijoina! Samalla tavoin kuin Sadrak, Meesak ja Abednego entisaikaan, me emme tule kumartamaan tämän maailman perkeleitä emmekä tule

perääntymään tässä asiassa, josta me olemme puhuneet, vaan me jatkamme taistelua.

34 Minusta tuntuu tänä iltana, kun kuullessamme noita vihellyksiä, jotenkin samanlaiselta kuin Daavidista tuntui tuona hirvittävän kuumana yönä siellä silkkiäispuun alla, kun vihollinen valvoi. Minkälainen hetki sen on täytynytkään olla Daavidille! Minkälaista aikaa hänellä oli, kun hän makasi siellä! Hän ei tiennyt minne liikkua. Hän ei tiennyt minne mennä, koska hän tiesi, että vastassa oli ylivoima. Mutta yhtäkkiä hän kuuli Tuulen äänen kulkevan pensaiden latvoissa. Hän tiesi Jumalan kulkevan edellään ja hän lähti taisteluun. Minusta tuntuu jotenkin sellaiselta tänä iltana, eilen iltaisen Sanoman jälkeen. Minä lepään pimeimmässä hetkessä, jonka kanssa olen koskaan elämäni aikana ollut kasvotusten. Minusta tuntuu kuin Jesajasta tuntui siellä temppelissä, sen jälkeen kun hän näki nuo Enkelit. Minä olen mies, jolla on saastaiset huulet, ja minä asun ihmisten keskuudessa, joilla on saastaiset huulet. Mutta kuunnelkaahan. Minun täytyy kohdata se jonakin päivänä, ja ainoa asia, jonka teen, on se, että odotan kuulevani tuon kohinan silkkiäispuun latvassa mennäkseni kohtaamaan vihollisen missä tahansa se onkin. Jumala auttakoon meitä tekemään niin.

35 Ja nyt uskoisin, että on minuuttia vaille kahdestatoista. Ja vuosi -62 kaikkinensa on menneisyyttä. Antakaamme sen olla mennyttä.

36 Nouskaamme nyt jokainen seisomaan. Se koskee jokaista teistä. Paavali sanoi: “Unohtaen nuo asiat, jotka ovat takanapäin”, kaikki meidän viimevuotiset erehdyksemme, “minä pyrin korkean kutsumukseni päämäärää kohden.” Antakaa minulle anteeksi kaikki erehdykseni, jotka olen tehnyt näinä vuosina. Jumala, anna minulle anteeksi. Seurakunta, antakaa minulle anteeksi. Ja palvelustehtävä, jonka kanssa tunnen epäonnistuneeni, Jumala, anna minulle se anteeksi. Seurakunta, antakaa minulle anteeksi erehdykseni. Ja minä tulen pyrkimään korkean kutsumuksen päämäärää kohden Kristuksessa Jeesuksessa. Mitä tahansa huominen tuokin tullessaan, minä en tiedä, mutta minä tiedän kuka hallitsee vuotta 1963.

37 Kohottakaamme nyt kätemme Jumalan puoleen ja rukoilkaamme kukin omalla tavallamme, kun tunnustamme, ja pyytäkäämme Jumalaa auttamaan meitä tämän tulevan vuoden lävitse.

38 Taivaallinen isä, kun seisomme täällä, kun monet ajatukset menneen vuoden erehdyksistä kuolevat sydämissämme, ja kun me lähestymme

vuoden -62 kuolemaa ja vuoden -63 syntymää., oi Jumala, voikaamme olla yhden askeleen korkeammalla tikapuilla, kunnes me voimme nähdä Jeesuksen ja Hänen suunnitelmansa. Voikoon jokainen täällä, Herra, rukouksessa ollessaan, vanhan vuoden kuollessa ja uuden syntyessä, voikoon vanha synnin ihminen ja epäusko kuolla pois sydämistämme, ja voikoon uusi syntymä tulla vuoden 1963 mukana niin kuin valtava kohiseva Tuuli, jotta Se voisi täyttää olemuksemme ja tehdä meistä uusia luomuksia Kristuksessa.

39 Tee meistä soveliaita palvelijoita. Anna anteeksi menneisyytemme. Siunaa tulevaisuutemme. Opasta meitä, oi Herra Jumala, Sinun mahtavalla kädelläsi, Jehova. Siunaa näitä sananpalvelijoita täällä. Siunaa seurakunnan jäseniä ja kaikkia vieraita. Ole Sinä kanssamme, Herra. Me olemme Sinun palvelijoitasi ja me annamme itsemme täysin Sinulle vuotta 1963 varten, jotta Sinun Henkesi voimalla voisi olla enemmän tilaa meidän elämässämme ja olemuksessamme. Auta meitä, Jumala. Me rukoilemme, että antaisit meille anteeksi ja auttaisit meitä." Nosta esiin mahtavia miehiä! Nosta esiin mahtavia uskonsotureita! Avaa tänä vuonna, Herra, tuo salattu Manna, tuo Kallio kallion alla, niin että me voisimme nähdä Jumalan ohjelman. Laske Huippukivi kaikkien meidän elämäämme, Herra. Pane Huippukivi, Kristus Jeesus, meidän jokaisen ylle. Voikoot Hänen suuret ja suurenmoiset, pyhät siunauksensa olla meidän kaikkien yllä. Voikoon Pyhän Hengen tuli tulla yllemme. Voikoon ylösnousemuksen voima tulla julki. Jumala, kuinka me kiitämmekään Sinua tänä iltana. Me olemme Sinun. Me luovutamme itsemme täysin Sinulle, Herra.

40 Kun nyt lähden tietämättä minne tai miten tai mitä minä tulen tekemään, minä luotan Sinuun, Kaikkivaltias Jumala, että Sinä tulet opastamaan minua, Sinun arvotonta palvelijaasi, niin että minua voitaisiin käyttää Kaikkivaltiaan kunniaksi ja kirkkaudeksi. Suo se, Isä.

41 Ota vastaan rukouksemme. Siunaa vaivannäkömme. Paranna sairaat ja ahdistetut, sekä hengellisesti ja fyysisesti. Ja tee meidät Sinun palvelijoiksesi. Me olemme savea. Sinä olet Savenvalaja. Muovaa meitä jokaista omalla tavallasi, niin että me voisimme sopia yhteen Kristuksen Jeesuksen kanssa Hänen ruumiinsa jäseninä. Sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä ja Hänen tähtensä ja Evankeliumin tähden. Aamen ja aamen.

42 [Joku veli puhuu kielillä. Toinen veli antaa tulkinnan.] Kiitos Sinul-

le, Isä, Jumala. Me kiitämme Sinua tästä Uuden Vuoden kehotuksesta, joka lähettää meidät täältä toivon ja lohdutuksen kanssa, kun tiedämme näille miehille puhuttujen sanojen kautta, että Sanoma on totta, ja että Sinä pyydät meitä seisomaan Sen kanssa. Me tulemme tekemään kaiken, minkä me vain tiedämme, Herra, seistäksemme Sinun ja Sinun Sanasi kanssa.

43 Vastaanota meidät Hänen Nimessänsä, joka opetti meille kaikille, että meidän tulisi rukoilla tällä tavalla: [Veli Branham ja seurakunta rukoilevat yhdessä.] "Isämme, joka olet Taivaassa, pyhitetty olkoon Sinun Nimesi. Tulkoon Sinun Valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi maan päällä, niin kuin tapahtuu Taivaassa. Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi meidän rikkomuksemme, niin kuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat rikkoneet meitä vastaan. Äläkä johdata meitä kiusaukseen, vaan vapauta meidät pahasta, sillä Sinun on Valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Aamen."

44 Jumala siunatkoon ja varjelkoon teitä. Ne, joiden nyt täytyy mennä koteihinsa... Nyt on jo viisi minuuttia kulunut vuodesta -63. Voikoon Jumala nyt siunata teitä. Ja te, jotka haluatte jäädä ehtoolliselle, olette tervetulleita jäämään, me tulemme olemaan iloisia teistä. Se ei ole mikään suljettu ehtoollinen. Se on jokaista uskovaista varten, joka on yhteydessä Kristuksen kanssa. Te olette tervetulleita ottamaan ehtoollista kanssamme. Ja syy siihen, miksi me teemme tämän, on se, että se on ensimmäinen asia, kun aloitamme matkan. Ja Israel, ennen kuin he lähtivät matkalle, he tappoivat karitsan ja söivät katkeria yrttejä ja sitten he lähtivät matkallensa. Ja minä ajattelin: "Kuinka soveliasta se onkaan meille tänä yönä! Karitsa on tapettu, ja juhla on valmistettu, ja on keskiyö." Silloin he söivät sen, tiedättehän, keskiyöllä. Joten tehkäämme mekin niin. Te, jotka haluatte viipyä kanssamme ja valmistautua tulevaa matkaa varten, joka on edessämme, me olemme iloisia seurastanne. Jumala siunatkoon teitä.

45 Ja teille, joiden täytyy nyt lähteä koteihinne, Jumala olkoon kanssanne, kunnes jälleen tapaamme. Aamen. Te muut voitte jäädä istumaan, ja sitten me tulemme aloittamaan ehtoollisen.

Kunnes tapaamme! Kunnes tapaamme!
Kunnes tapaamme Jeesuksen jalkojen juuressa; (kunnes tapaamme)
Kunnes tapaamme! Kunnes tapaamme!
Jumala olkoon kanssanne kunnes jälleen tapaamme!

46 Laulakaamme se uudestaan, sillä aikaa kun odotamme, tiedättehän, noita, jotka ovat menossa ulos. Jotta tulisi hiljaisempaa, ja tämä on hyvin juhlallinen asia. Minä tulen hetken kuluttua lukemaan jotakin erittäin hyvää Kirjoituksista. Ja nyt laulakaamme se uudestaan.

Kunnes tapaamme! Kunnes...

Puristakaamme kättä jonkun kanssa. Jos elämässänne on jotakin väärää, ja jos tuo henkilö, jolle te olette tehneet väärin, on täällä, niin menkää heidän luoksensa ja selvittäkää asia.

Kunnes tapaamme! kunnes tapaamme!
Jumala...

Voisiko pianisti tulla pianon luokse?

...kanssanne kunnes jälleen tapaamme!
Kunnes...

47 [Veli Neville sanoo: "Jumala siunatkoon sinua, veli Branham."] Jätän kaiken käsiisi, veli Neville. ["Herra siunatkoon sinua. Uskon…?..."]…?...

...kunnes tapaamme!
Jumala olkoon kanssanne kunnes jälleen tapaamme!

Jumala siunatkoon sinua, veljeni.

Hän pitää huolen sinusta,
Hän pitää huolen sinusta;
Kautta auringonpaisteen tai varjojen,
Hän pitää huolen sinusta.
Laulakaamme se uudestaan.

Hän huolehtii sinusta,
Hän huolehtii sinusta;
Kautta auringonpaisteen tai varjojen,
Hän huolehtii sinusta.

48 Eikö se olekin kaunista? Laulakaamme se uudestaan, sillä aikaa kun he hiljentyvät.

Hän... (Sulkekaa vain silmänne)*... sinusta*
Hän huolehtii sinusta;
Hän huolehtii sinusta;
Kautta auringonpaisteen tai varjojen,
Hän huolehtii sinusta.

49 Taivaallinen Isä, me olemme niin iloisia, että olemme tulleet näkemään sen todeksi pimeimpinä hetkinämme tai auringon paistaessa. Hän

ei koskaan jätä eikä hylkää. Me olemme niin onnellisia siitä, mitä meillä on. Me emme ole rakentaneet luottamustamme millekään vähemmälle kuin Jeesuksen Verelle vanhurskauden kanssa. Me luotamme siihen, Herra, emmekä tämän maailman kunniaan. Me luotamme! Me emme uskaltaisi luottaa suloisimpaankaan suunnitelmaan, vaan me täysin nojaamme Jeesuksen Nimeen. Kuinka me kiitämmekään Sinua, Isä.

50 Nyt me olemme juuri aikeissa ottaa osaa yhteen niistä luonnollisista ja hyvin harvoista tehtävistä, joita Sinä jätit meille. Yksi niistä oli kaste, toinen oli ehtoollinen ja kolmas oli jalkojenpesu. Oi Jumala, me tulemme juhlallisesti, tietoisina siitä, että tämä Karitsa on ohitse kulkemisen Karitsa. Tuo suuri erämaamatka oli aivan Israelin lasten edessä. Veri täytyi ensin olla siveltynä ovenpieliin, ennen kuin pääsiäislammas voitiin syödä.

51 Jumala, tutki nyt meidän sydämemme. Onko siellä Veri, Herra? Jos niin ei ole, niin me rukoilemme, että Sinä käyttäisit sitä juuri nyt ja ottaisit pois syntimme ja peittäisit ne, niin että ne olisivat kokonaan poissa meistä, Herra, tämän maailmaan synnit. Niin että me voisimme olla pyhiä ja kelvollisia isällemme, nyt kun me tulemme ottaaksemme meidän Karitsamme, Jumalan Pojan, meidän Pelastajamme ruumiin ja vuodatetun Veren. Tutki sydämiämme kun me luemme, Isä, ja sitten tee meistä omiasi. Sillä me pyydämme sitä Karitsan, Jeesuksen Kristuksen, Nimessä. Aamen.

52 Haluaisin lukea muutaman jakeen Korinttolaiskirjeen 11:sta luvusta, alkaen 23:sta jakeesta. Siinä Paavali puhuu Korinton seurakunnalle.

> *Sillä minä olen saanut Herralta sen, minkä myöskin olen teille tiedoksi antanut, että Herra Jeesus samana yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän.*
>
> *Ja kun hän oli lausunut kiitoksen, hän mursi sen ja sanoi: Ottakaa ja syökää, tämä on minun ruumiini, joka on murrettu teidän edestänne, tehkää tämä muistaen minua.*
>
> *Samalla tavoin hän otti maljan, kun he olivat aterioineet, otti hän maljan, mutta kun olivat syöneet ...*

Suokaa anteeksi. Sallikaa minun lukea se uudestaan.

> *Samalla tavalla myöskin hän otti maljan, kun hän oli aterioinut ja sanoi: Tämä malja on uusi testamentti minun veressäni, niin usein kuin juotte sen, tehkää se muistaen minua.*

Sillä niin usein kuin te syötte tämän leivän ja juotte tämän maljan, te julistatte Herran kuolemaa siihen asti, kunnes hän tulee.

Sen vuoksi, kuka tahansa syö tätä leipää ja juo tästä Herran maljasta arvottomasti, on oleva syyllinen Herran ruumiiseen ja vereen.

Mutta tutkikoon jokainen itseänsä ja niin syököön tästä leivästä ja juokoon tästä maljasta.

Sillä hän, joka syö ja juo arvottomasti, syö ja juo tuomioksensa, koska hän ei erota Herran ruumista.

Sillä tämän takia monet ovat heikkoja ja teidän keskuudessanne on sairaita, ja monet ovat nukkuneet pois.

Sillä jos me tuomitsisimme itsemme, ei meitä tuomittaisi.

Mutta kun me olemme tuomitut, me olemme Herran kurittamat, ettei meitä tuomittaisi maailman kanssa.

Sen vuoksi, veljeni, kun te tulette yhteen syödäksenne, odottakaa toinen toistanne.

Ja jos jollakin on nälkä, hän syököön kotona, niin että te ette tule yhteen tuomioksenne. Ja muut asiat minä tulen asettamaan järjestykseen kun tulen.

53 Ajatellessani tätä, se on kaikkein juhlallisin hetki! On myöskin kirjoitettu, että kun tämä ehtoollinen ensimmäistä kertaa annettiin, tapahtui myös jalkojen pesu, joka meidän täytyy jättää pois tänä iltana, koska meillä ei ole vettä. Vesi on kokonaan katkaistu pois, eikä meillä tänä iltana ole tuota sivuhuonetta käytössämme, koska he laittoivat kaiken väliaikaiseen kuntoon vain tätä tämän iltaista jumalanpalvelusta varten. Mutta me tulemme tekemään samalla tavoin kuin hekin tekivät. Uskoisin Luukkaan sanoneen siitä: "He lauloivat hymnin ja lähtivät ulos." Mutta tiedättekö te, mitä tämä kuvaa? Tiesittekö, että alussa, kun käsky tästä ensi kerran annettiin Israelille siellä Egyptissä, he olivat matkallansa luvattuun maahan. Ja siltä meistä tuntuu tänä iltana, että me olemme matkalla Luvattuun Maahan. Ja matka on suoraan edessämme.

54 Ja heillä oli merkki, niin että kun kuoleman enkelin kulki ohitse, ovella täytyi olla verta, tai muuten vanhin lapsi tuossa kodissa olisi kuollut. Ajatuksena siinä ja sen todellisena merkityksenä oli se, että ensin täytyi käyttää verta. Panitteko merkille, kuinka Paavali ilmaisi sen tässä? "Jos joku syö arvottomasti, hän syö ja juo tuomioksensa, koska hän ei erota Herran ruumista." Se merkitsee samaa asiaa, tuota kuolemaa, hen-

gellistä kuolemaa, joka lepää henkilön yllä, joka on osallinen Herran ehtoollisesta arvottomasti. Se tarkoittaa sitä, että hän olisi ulkona ryyppäämässä ja touhuamassa ja eläisi kuten maailma, ja sitten tulisi Herran pöytään. Meidän ei tule tehdä niin. Puhdistakaamme nyt sydämemme ja puhdistakaamme kätemme kaikesta ja mielemme pahoista ajatuksista voidaksemme tulla Herran pöytään kunnioittavasti ja pyhästi. Kun me tiedämme, että me liitämme itsemme yhteen meidän Uhrimme, Jeesuksen Kristuksen, kanssa, joka on meidän ainoa pelastuksemme.

55 Ja nyt, tänä iltana, se tapa, miten me teemme tämän, on se, että yksi vanhimmista, veli Zabel, seisoo täällä. Veli Zabel, jos sinä tulisit ensin puhujanlavalle, niin että nämä ihmiset voivat tulla puhujanlavan kautta ja muodostaa ensimmäisen jonon tähän, tekisitkö niin? Veli Zabel tulee nyt hetken kuluttua ohjaamaan teitä, niin pian kuin olemme pyytäneet siunauksen ehtoolliselle.

56 Tämä kristityn valmistama ehtoollisleipä on happamatonta leipää. Ja jos te haluatte panna merkille, niin se maistuu suussanne karkealta, melkeinpä karvaalta. Se on ryppyinen ja murtunut ja kuvaa meidän Herramme Jeesuksen ruumista. Oi, milloin tahansa ajattelen sitä, tuntuu siltä kuin sydämeni hyppäisi yhden lyönnin ohitse! Kun ajattelen sitä, kuinka runneltu ja lyöty Hän oli, viaton Jumalan Poika! Tiedättekö te, miksi Hän teki sen? Siksi että minä olin syyllinen. Ja Hän tuli minuksi, syntiseksi, jotta minä, Hänen Uhrinsa kautta, voisin tulla Hänen kaltaiseksensa, Jumalan pojaksi. Millainen uhri se olikaan!

Kumartakaamme päämme.

57 Kaikkein Pyhin Jumala, kun pidän tätä pientä metallitarjotinta kädessäni tänä iltana, tätä leipää, joka kuvaa meidän Herramme lyötyä ja runneltua ruumista, josta profeetta oli huutanut: "Hän oli haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän vääryyksiemme tähden. Rangaistus oli Hänen yllään, jotta meillä rauha olisi. Ja Hänen haavojensa kautta me olemme parannetut." Oi, kuinka me muistammekaan sitä, Herra! Kun sidon tänä yönä itseni tuohon Uhriin, meidän Uhriimme, kun kuulijakunta tekee samoin, Herra, niin voikaamme muistaa meidän Herraamme, Hänen kuolemaansa ja ruoskimistansa ja kaikkea sitä, minkä lävitse Hän meni meidän edestämme, kun me otamme tämän leivän suuhumme. Jumala, me olemme arvottomia ihmisiä. Me emme ole soveliaita sellaista pyhää asiaa varten. Niinpä anna Sinun pyhyytesi, Sinun Läsnäolosi, Herra, ja Sinun Veresi puhdistaa meidän sydämemme. Ja

kun me otamme sen, voikaamme mielessämme päättää jatkuvasti palvelevamme Häntä päivin ja öin, kaikkina elämämme päivinä. Pyhitä nyt tämä leipä sille tarkoitettuun käyttöön. Me pyydämme Jeesuksen Nimessä. Aamen.

58 Ja kun pidän tätä käsissäni... Kolmekymmentäkolme vuotta olen palvellut Herraani ja minä häpeän itseäni. Mutta minä ajattelen, mitä minä tekisin, jos tänä yönä olisi käsissäni kirjaimellisesti kaksi tippaa Hänen Vertaan? Mitä minä tekisin Sen kanssa? Mutta minulla on ollut tänä iltana käsissäni jotakin, mikä on Hänen silmissänsä suurempaa, jotain, jonka Hän on ostanut Verellänsä, Hänen Seurakuntansa. Niinpä, kun pidän tätä viinirypäleen mehua käsissäni, minä ajattelen sitä. Hän sanoi: "Minä en enää tule juomaan viinirypäleen hedelmästä ennen kuin juon sitä teidän kanssanne uutena Isäni Valtakunnassa." Sitten pankaa merkille, että sen jälkeen kun synnin taistelu on ohitse, niin ensimmäinen asia, jonka me teemme tultuamme toiselle puolelle, on ehtoollisen nauttiminen, Herran ehtoollisen.

59 Ja kumartakaamme nyt päämme sillä aikaa kun siunaamme tämän viinin. Taivaallinen Isämme, kun ajattelen sitä, kuinka pidän täällä kädessäni tätä viiniä, joka kuvaa Jeesuksen Verta, kuinka tuon verivirran kautta syntini ovat poissa. Ne on pantu unohduksen mereen eikä niitä enää muisteta. Ja tällä Verellä, kun kuoleva poika eräänä päivänä makasi siellä sairaalassa, ja Sinä pelastit minut. Oi Jumala, kuinka kiitänkään Sinua, Herra. Ja sitten Sinä annoit minulle tehtäväksi Pyhän Hengen kautta johdattaa ihmisiä Golgatalle ja näyttää heille tie Kotiin. Kiitos Sinulle, Isä. Ja pyhitä nyt tämä viini sille tarkoitettuun käyttöön. Ja voikoon jokainen henkilö, joka on osallinen tästä sakramentista tänä yönä, saada hengellistä ja fyysistä voimaa edessä olevalle matkalle. Sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

[Seurakunnalle tarjotaan ehtoollinen. Tyhjä kohta nauhassa.]

60 Seisoa täällä ja nähdä perheiden tulevan yhdessä, ja niin tulee tapahtumaan yhtenä näistä päivistä, perhe perheeltä, rivi riviltä, ryhmä ryhmältä, yksi kerrallaan. Kun me kohtaamme Hänet, millaista hetki se tuleekaan olemaan, kun kaikki tämä inhimillinen elämä, joka on ollut maan päällä, joka on uskonut Häneen ja luottanut Häneen, tulee kohtaamaan siellä tuona päivänä. Eikö se tulekin olemaan ihmeellistä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

61 Meidän täytyy jättää pois jalkojenpesu tänä yönä, koska ei ole vettä.

Meillä ei ole riittäviä tiloja juuri nyt, mutta luotamme siihen, että ne tulevat valmistumaan pian. Työ edistyy hyvin ja nopeasti uudessa tabernaakkelissa. Jotenkin minä uskon, että on hyvin soveliasta nauttia ehtoollista vuoden ensimmäisenä päivänä tällä tavalla, tähän aikaan vuorokaudesta.

62 Ja te, jotka olette kaupungin ulkopuolelta, ajakaa hyvin varovaisesti mennessänne kotiin. Voikoon Jumala olla kanssanne. Ja te tästä lähistöltä, Jumala tulee olemaan kanssanne ja auttamaan teitä. Ja nyt, jos Herra tahtoo, minun täytyy lähteä tähän seuraavaan tulevaan kokoukseen Arizonassa, ja sitten, jos se on Jumalan tahto, tulen olemaan kanssanne jälleen Seitsemää Sinettiä varten aivan niin kuin olen luvannut. Minä todella haluan teidän rukouksianne. Minä todella tarvitsen teitä, joten älkää unohtako rukoilla minun puolestani. Ja menköön kaikki hyvin teidän kohdallanne. Minä todella arvostan osallistumistanne ja sitä, miten te olette kuunnelleet sitä, mitä olen puhunut Evankeliumissa. Minä uskon, että meille on nyt tulossa muutos. Ja minä kiitän teitä ystävällisyydestänne.

63 Ja monet teistä ajavat maileja ja maileja tullaksenne kuulemaan minun kaltaista yksinkertaista henkilöä, kun yritän tuoda esiin Jumalan Sanaa. Olen varma, että siinä on jotakin muuta minun lisäkseni, jota te tulette kuuntelemaan, koska minulla ei ole mitään, mitä minä voisin antaa. Olen kouluakäymätön ja ilman persoonallisuutta, minussa ei ole mitään. Sitten kun näen ihmisten ajavan satoja ja satoja maileja ja seisovan ja odottavan täällä kello kahdelta aamulla, niin se ei tapahdu minkään sen vuoksi, mitä minulla oli. Se on Kristus. Minä olen niin iloinen siitä, että te rakastatte Häntä. Ja minä myös rakastan Häntä. Ja yhdessä me rakastamme Häntä. Ja koska me rakastamme Häntä, meidän ei koskaan tarvitse erota. Me voimme erota pieneksi hetkeksi tästä eteenpäin, kun aikaa kuluu. Mutta me tulemme jälleen olemaan yhdessä. Minun kunnianani on ollut vain johdattaa ihmisiä sille paikalle.

64 Ja nyt uuden vuoden aluksi haluan sanoa teille, en "Onnellista uutta vuotta", vaan haluan sanoa teille: "Jumala siunatkoon teitä." Ja jos Hän tekee sen, niin siinä on kaikki, mitä me tarvitsemme tulevaa vuotta varten. Ja luotan siihen, että hän on tekevä sen.

65 Ja nyt, Hänen armostansa, me tulemme yrittämään tänä seuraavana vuotena, jos Hän säästää minut ja säästää teidät, niin Hänen armostansa toivon olevani parempi pastori ensi vuonna, kuin mitä olen ollut tänä

vuonna. Toivon olevani parempi palvelija Kristukselle. Tulen yrittämään kovasti elääkseni lähempänä ja uskollisemmin, jotta voin tuoda esiin Sanoman juuri niin kuin Hän antaa Sen minulle. Minä tulen tuomaan sen teille parhaan kykyni mukaisesti pidättämättä mitään siitä, mitä Hän haluaa minun antavan teille. Minä tulen tekemään parhaani. Ja tiedän teidän tuntevan samalla tavoin. Teistä tuntuu, että me kaikki haluamme nyt työskennellä yhdessä, sillä ehtoovalot ovat aivan varmasti himmenemässä, ja aurinko kaukana laskemassa. Maa on viilenemässä, hengellisesti puhuen. Me kaikki tiedämme sen. Seurakunta on kylmenemässä, ja herätys on ohitse. Me emme tiedä, mitä tulee seuraavaksi, mutta me luotamme siinä asiassa Jumalaan, mitä tahansa se sitten onkin.

66 Haluan teidän nyt muistavan, että tällä Tabernaakkelissa on yksi hienoimmista pastoreista, mitä maailmassa on, veli Orman Neville, jumalinen mies, hyvä mies. Ja minun ollessa poissa veli Neville on täysivaltainen, aivan niin kuin minä olisin täällä. Luotettujen, diakonien ja niin edelleen, tulee pysyä tehtävissänsä aivan niin kuin he tekevät. Ja tämä on meidän päämajamme. Tämä on se, minne me olemme asettautuneet. Billy Paul ei tule olemaan kanssani siellä, vain kokousta varten, ja sitten hän tulee takaisin tänne. Kaikki toiminta tullaan hoitamaan juuri täältä käsin niin kuin ennenkin. Vain se, että menen sinne, ei merkitse sitä, että jättäisin teidät. Minä vain menen, ymmärrättehän, on kysymys näystä. Minä en tiedä, mitä se merkitsee. Minä uskon ja luotan siihen, että se tulee hyödyttämään koko Seurakuntaa. Ja minä tiedän, että se tulee olemaan parhaaksi meille kaikille, jos me seuraamme Herran johdatusta. Se on kaikki, mitä tiedämme toimia. Se ei ole helppoa minulle. Minä muistan, kuinka minun kerran aikaisemmin täytyi mennä pois täältä seurakunnasta. Jotkut teistä vanhemmista muistatte sen, kuinka minä yksinkertaisesti en voinut tehdä sitä! Minä rakastan ihmisiä.

67 Ollessani pieni poika minua ei rakastettu, kukaan ei välittänyt minusta, kun olin lapsi. Ja kun löysin jonkun, joka rakasti minua, minä ajattelin: "Haluaisin kuolla heidän puolestansa." Ja koska joku rakastaa minua, silloin joku on huolissaan minusta. Erään kerran kun kiipesin pylvääseen, koukkuni luiskahti irti tuosta vanhasta setripuisesta pylväästä. Siellä ylhäällä oli oksa, ja minä osuin siihen kannuksellani, ja se pyöräytti minut ympäri ja putosin noin viisi metriä ja sain otteeni pitämään. Eräs nainen kirkaisi ja painoi kädellänsä rintaansa tällä tavalla. Minä aina pidin tuosta naisesta, hän oli huolissaan. Hän oli joku, joka oli huolissan-

sa. Ja minä aina ajattelin: "Kuka tahansa, joka on huolissansa minusta, heitä minä rakastan."

68 Ja jokin aika sitten, kun olin täällä kaupungilla, ajattelin, kuinka menneinä päivinä oli tapana olla, ja mitä Jumala on tehnyt minulle, ja minä todella arvostan sitä. Ja minä kiitän teitä rakkaudestanne ja yhdessäolostanne. Enkä minä milloinkaan yrittäisi johtaa teitä väärään. Se tulee aina olemaan oikea tie, parhaan ymmärrykseni mukaisesti. Ja pitäkää mielessänne, etten ole koskaan sanonut mitään itsestäni. Se on aina ollut Jeesuksesta Kristuksesta. Näettekö? Olen yrittänyt pysyä niin lähellä Hänen Sanaansa kuin vain olen tiennyt kuinka voin pysyä ja johtaa ja opastaa teitä tälle paikalle.

69 Ja minä jätän teidät veli Nevillen käsiin, mutta ensimmäiseksi kuitenkin Jumalan käsiin, ja sitten veli Nevillen huolehtiviin käsiin, jotta hän paimentaisi seurakuntaa ja pitäisi silmällä perintöosaa, kunnes minulla on ollut tämä kokous ja voin tulla jälleen takaisin luoksenne. Luotan siihen, että sillä kerralla voin tuoda teille suuren ilmestyksen Jumalalta, joka tulee kiihottamaan jokaista sydäntä ja kirkastamaan Jumalan Seurakuntaa.

70 Tavallisesti kun otamme ehtoollisen, minä en halua sanoa enempää, te tiedätte, miltä minusta tuntuu. Ja minä ajattelen, että meidän juuri nyt tulisi laulaa tuo laulu: *Minun uskoni katsoo ylös Sinuun, Sinä Golgatan Karitsa*. Ja sillä aikaa kun seisomme ja laulamme sitä, puristakaa käsiä toistenne kanssa ja sanokaa: "Jumala siunatkoon sinua."

Minun uskoni katsoo ylös Sinuun,

71 Jumala siunatkoon sinua, veljeni. Jumala siunatkoon sinua, sisar. "Pelast…" Jumala siunatkoon sinua, veljeni. "…-llinen. Nyt…" [Veli Branham jatkaa käsien puristamista, sillä aikaa kun seurakunnan jatkaa laulamista.]

Olla kokonaan Sinun!

Kohottakaamme nyt kätemme Hänelle.

Minun uskoni katsoo ylös Sinuun,
Sinä Golgatan Karitsa,
jumalallinen Pelastaja.
Nyt kuule minua rukoillessani,
Ota kaikki syyllisyyteni pois.
Oi anna minun tästä päivästä alkaen

Olla kokonaan Sinun!

72 "Kunnes tapaamme!" Laulakaamme *Kunnes jälleen tapaamme*. Liittyköön nyt jokainen mukaan.

Kunnes tapaamme! kunnes tapaamme!
Kunnes tapaamme Jeesuksen jalkojen juuressa;
Kunnes tapaamme!

[Veli Branham puhuu hiljaa jonkun kanssa.]

Jumala olkoon kanssanne kunnes jälleen tapaamme!
Kunnes tapaamme! kunnes tapaamme!
Kunnes tapaamme Jeesuksen jalkojen juuressa;
Kunnes tapaamme! kunnes tapaamme!
Jumala olkoon kanssanne kunnes jälleen tapaamme!

Kumartakaamme nyt päämme.

73 Veli Neville, etkö sinä lopettaisi rukouksessa. Jumala siunatkoon teitä.